

РІДКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

РІДКІВ, МИТНИЦЯ, НОВА МИТНИЦЯ

У 19 ст. тут, при в'їзді в Митницю зі сторони галицької Нової Митниці, існував кордон між Росією і Австрією.

Рідківська сільрада межує з територіями Львівської та Волинської областей; одна з найбільш віддалених від райцентру Радивилів.

У Рідкові – 220 будинків, 645 жителів, у Митниці – відповідно 96 і 210, Новій Митниці – 94 і 224.

У кожному з сіл сільради діють православні церковні громади, є храми, причому в Новій Митниці (фото вгорі) і Рідкові вони споруджені вже в часи відродження духовності та християнської віри – в роки незалежності України, причому зведені за значного сприяння місцевого господарства.

До історичних пам'яток 18 ст. належить Свято-Покровська церква в Митниці (фото внизу), що, правда, це вже не старовинне, а відбудоване після пожежі приміщення, в якому, однак, збережено давні архітектурні обриси.

Сельчани ревно оберігають духовні традиції предків.

Чимало важливих проблем доводиться вирішувати новообраним депутатам сільради, членам сільвиконкому, зокрема, в соціальній сфері. Важливу підтримку знаходять вони в місцевому селянсько-фермерському господарстві, яке очолює В.В.Кітюк.

НА ЗНІМКУ (справа наліво): секретар виконкому, депутат Любомира Михайлівна ДОЛИНЧУК, сільський голова Любов Григорівна ВОЙТИШИН, головний бухгалтер сільради, член виконкому Світлана Олександрівна КАЧЕРУК і землевпорядник сільради, депутат Валентина Сергіївна БІЛОУС.

Михайло Микитович СЕНЬ (на фото) із Митниці пройшов фронтовими дорогами від березня 1944-го до травня 45-го – як піхотинець, сапер, артилерист важкої артилерії. Був призваний у Діючу армію 19-літнім. Воював у складі підрозділів 2-го Білоруського фронту. Зустрів Перемогу в Східній Пруссії, під Кенігсбергом.

Про пережите в боях нагадують ветеранові ордени Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, "За мужність", медаль "За відвагу" та інші високі відзнаки.

Після війни М.М.Сень працював головою колгоспу, бригадиром рільничої бригади і завідувачим фермою.

На знімках унизу: пам'ятники у Новій Митниці і Рідкові односельчанам, які полягли на фронтах війни.

Прапор перемог. – 2006. – 9 червня.

На знімках: у комп'ютерний клас Митницької школи-дитсадка, де навчаються та виховуються близько 70 дітей, і під час канікул заходять учні – комп'ютерні програми та ігри допомагають їм краще ознайомитися з особливостями нових навчальних технологій;

директор школи (справа) Ірина Федорівна ЛЯХОВИЧ із вчителькою Ганною Володимирівною ПИЛИПАКОЮ, заступником директора Марією Іванівною КІТ та педагогом-організатором Катериною Іллівною КРИСОЮ; на порі – проблеми оздоровлення дітей у пришкольному таборі "Радість", що діє в ці дні, підготовки до нового навчального року;

внизу – в дитсадку села Рідкова, який відвідують до двадцяти хлопчиків та дівчаток; вихователька Світлана Василівна ЛАГОВСЬКА (в центрі), помічники вихователя Надія Федорівна КЛИМЕНТОВИЧ і Галина Миколаївна МАТВІЙЧУК задоволені допитливими, кмітливими малюками.

Майже чверть віку присвятила справі пропаганди книг та періодики Лариса Михайлівна НЕЧИПОРУК, бібліотекар у селі Рідкові. Особливо часто випадає їй спілкуватися з учнями, студентами, людьми пенсійного віку – всім друковане слово допомагає в навчанні, в житті.

Тетяна Михайлівна ПАРФЕНЮК закінчила Дубенське медичне училище, працювала в селищі Володимирець на Рівненщині. Нині вона – фельдшер фельдшерсько-акушерського пункту в Митниці. Всі довірені їй обов'язки виконує на совість, тому з повагою відгукуються в селі про молодого компетентного спеціаліста.

Різноманітні захоплення у сільської дівчорі, але майже всі знаходять час для занять спортом, особливо влітку, коли до цього заохочують навіть природа й погода.

Цих хлопців ми сфотографували в Новій Митниці – кинувши велосипеди, вони грали в футбол.

Матеріали підготували Володимир ЯЦУК і Василь СЕМЕРЕНКО.

